

ΙΣΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΒΑΡΩΝ

Το 20% μείωση των αποκοπών δεν λύει το πρόβλημα

ΣΧΕΤΙΚΑ με το αίτημα των Συνδικαλιστικών οργανώσεων για μείωση των αποκοπών από τους μισθούς, η κυβερνητική πλευρά πρότεινε γενικά μείωση των αποκοπών κατά 20% περίπου. Είναι βέβαιο πως η πρόταση αυτή είναι απαράδεκτη για τους εργατοϋπάλληλους, σ' εμάς μια εποχή που ένα από τα σοβαρότερα λαϊκά αιτήματα συνοψίζεται στο σύνθημα «Ίση κατανομή των βαρών».

Όπως είναι γνωστό οι 2.500 λίρες. Η πρόταση που κάνει η κυβέρνηση στους εργαζόμενους, υπάλληλους κάθε άλλο παρά ικανοποιητική είναι, γιατί αν

γίνει αποδεχτή, πολύ ελάχιστα θα βελτιώσει το χαμηλό βιοτικό επίπεδο της πλειονότητας του Κυπριακού λαού.

Το πρόβλημα της ίσης κατανομής των οικονομικών βαρών είναι τεράστιο και δεν είναι δυνατό να λυθεί με τέτοιου είδους ήμίμετρα.

Η εργατική τάξη, όλοι οι εργαζόμενοι έχουν δεχτεί φοβερή μείωση των εισοδημάτων τους μετά την εισβολή. Πολλοί είναι άνεργοι, άλλοι πήραν το δρόμο της προσωρινής ή μόνιμης μεταναστεύσης με μόνο σκοπό το μεροκάματο.

Το πρόβλημα πρέπει να αντιμετωπιστεί μέσα στα πλαίσια μιας θαρραλέας οικονομικής πολιτικής. Απαιτούνται ριζικά οικονομικά μέτρα για ίση κατανομή των βαρών και άντοχη του λαού σ' ένα σκληρό και μακροχρόνιο αγώνα.

Η Σοσιαλιστική Νεολαία καθόρισε σε γενικές γραμμές τη σωστή οικονομική πολιτική στο τελευταίο της Συνέδριο που έγινε στις 8 και 4 του περασμένου Γενάρη.

Είδε τη σωστή οικονομική πολιτική σαν ένα καθοριστικό παράγοντα για την επιτυχία του αγώνα, ρεαλιστικά αναγνωρίζοντας ότι μια τέτοια πολιτική θα βρή «τη μανιασμένη αντίδραση της οικονομικής ολιγαρχίας».

Το οικονομικό πρόγραμμα που προτείνει η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ απαιτεί:

1. Κρατικοποίηση των βαρικών τομέων της οικονομίας (Τράπεζες, ασφάλειες, εξαγωγικό - εισαγωγικό εμπόριο, μεταλλεία, πετρελαιοειδή).
2. Πλήρης απασχόληση - όχι απολύσεις. Αν δεν υπάρχει δουλειά για όλους, μείωση των ωρών εργασίας χωρίς μείωση απολαβών. Στη περίπτωση που μια εταιρεία ισχυρίζεται πως δεν μπορεί να συνεχίσει τις εργασίες της μ' αυτούς τους όρους να μπαίνει κάτω από τη κοινή διαχείριση κράτους - προσωπικού - διεύθυνσης.
3. Παροχή χαμηλότοκων δανείων σε αγροτικούς συνεταιρισμούς.
4. Δημιουργία κρατικών επιχειρήσεων με κοινή

διεύθυνση κράτους - προσωπικού.

5. Διάθεση κρατικής, εκκλησιαστικής και άλλης ανεκμετάλλευτης γης.

Στη συνέχεια το πρόγραμμα της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ τονίζει πως δεν πρέπει να δειλιάσουμε μπροστά στην αντίδραση της οικονομικής ολιγαρχίας. Μ' αυτό το πνεύμα πρέπει η εργατική τάξη να αντικρύσει τις πρόσφατες προτάσεις της κυβέρνησης.

Αρκετά έχουν υποφέρει οι εργατοϋπάλληλοι, η εργαζόμενη νεολαία, ο λαός. Είναι η ώρα για να διεκδικήσει ο λαός τα δικαιώματά του, για να μπουν πιά οι σωστές

προϋποθέσεις για ένα απελευθερωτικό αγώνα.

Γι' αυτό οι συνδικαλιστικές οργανώσεις πρέπει να εκφράσουν σωστά την απαίτηση των μελών τους. Το αίτημα του λαού είναι καθαρό και χιλιοεπιτωμένο: Απαιτείται ίση κατανομή των οικονομικών βαρών.

Το μεγάλο κεφάλαιο έδειξε πως δεν είναι διατεθειμένο να κάνει παραχωρήσεις. Γι' αυτό η εργατική τάξη πρέπει να απαιτήσει θαρραλέα τα δίκαια της. Τα φίχουλα που προσφέρονται δεν είναι λύση. Χρειάζεται ένα ριζοσπαστικό οικονομικό πρόγραμμα για ένα καλύτερο μέλλον.

ή επανέκδοση της σ.ε.

Επανεκδίδουμε σήμερα τη σοσιαλιστική έκφραση με νέα μορφή κι αφού πολλοί παράγοντες υπαγόρευαν την ανάγκη για την επανεμφάνισή της.

Ο πρώτος παράγοντας ήταν η απαίτηση των μελών της σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ που ζητούσαν ένα έντυπο για την προβολή των προβλημάτων της Κυπριακής νεολαίας μέσα στα πλαίσια του αγώνα που διεξάγει σήμερα.

Ο δεύτερος παράγοντας είναι η νηοποίηση μας πως η νεολαία χρειάζεται σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε να μιλήσει με τη δική της φωνή. Μέσα στην καταστροφή που δημιούργησε ο ιμπεριαλισμός στο νησί μας μαζί με τα ντόπια προγεφυρώματά του, και με την πολιτική των συμβιβασμών που διαδίδει η άρχουσα τάξη, η πρωτοπορία της νεολαίας δεν μπορεί σήμερα να κρατεί στάση αηθής.

Κλήθηκε ο λαός γενικά και η εργατική τάξη ειδικότερα να υποστηρίξει, να δεχτεί μείωση μισθών για να 'αντέξει η χώρα στο μακροχρόνιο αγώνα που έχει μπροστά της. Αντί όμως μακρόπνοο αγώνα ή άρχουσα τάξη ακολουθεί μια πορεία συμβιβασμών με τον ιμπεριαλισμό. Εγσπεύει την ήττοπάθεια, κάνει το κάθε τι για να 'αποφύγει τη λαϊκή συμμετοχή στον αγώνα, χάνει το κάθε τι για να 'αποφύγει τον αγώνα.

Οι πρόσφυγες, η εργασία και γενικά όλα τα καταπιεσμένα στρώματα του λαού μας, απαιτούν απελευθέρωση της Κύπρου. Δεν θ' ανεχθούν για πολύ ακόμη το ξεζούμισμα και την εκμετάλλευση από την οικονομική ολιγαρχία στο όνομα ενός αγώνα που η ίδια η οικονομική ολιγαρχία είναι έτοιμη να ξεπουλήσει παίζοντας το ρόλο του υπηρέτη των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων. Η όργη των καταπιεσμένων μαζών δεν θα κρατηθεί με κανενός είδους αστυνόμευση.

Είναι η λαϊκή απαίτηση για ένα μακρόπνοο αγώνα. Γι' αυτό απαιτούμε την δημιουργία των αναγκαίων προϋποθέσεων.

Δεν θα μπορούμε σε λεπτομέρειες στο παρόν άρθρο. Υποσχόμαστε όμως πως η εφημερίδα μας θ' ακολουθεί μια συνεπή, αντιιμπεριαλιστική αγωνιστική στάση προβάλλοντας πάντα τα δίκαια συμφέροντα των εκμεταλλευόμενων μαζών, χωρίς να ξεχνούμε πως η λαϊκή πάλη δεν θα λήξει παρά μόνο μέχρι την επιστροφή και του τελευταίου πρόσφυγα στο σπίτι του, μέχρι την απαλλαγή από κάθε είδους ξένη εξάρτηση, μέχρι την εξέλιξη της εκμετάλλευσης σε μια κοινωνία σοσιαλιστική χωρίς τάξεις και εξεθλίωση.

Ένδοκυπριακές συνομιλίες

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΕΛΕΙΩΣΕ την περασμένη εβδομάδα ο τέταρτος γύρος των ένδοκυπριακών συνομιλιών στην Βιέννη.

Στο προπαρασκευαστικό στάδιο διαγράφηκαν ουσιαστικοί κίνδυνοι όχι μόνο να παρασυρτούμε σε μια καλοστημένη παγίδα πλήρους αποδυσπιστοποίησης του προβλήματός μας, αλλά να υποκύψουμε και να υποχωρήσουμε από τις θέσεις έγκεινες που υιοθετήθηκαν και ενσωματώθηκαν σε συγκεκριμένες προτάσεις και αποτελούσαν μέχρι χτες κατά γενική παραδοχή, ένα είδος όριακής υποχώρησης πέρα από την όποια το μέλλον και η ύπαρξη του Κυπριακού χώρου σαν ενιαίου και ανεξάρτητου κράτους, εμπαιναν υπό ουσιαστική άμφισβήτηση.

Κι' όλοι αυτοί οι κίνδυνοι ύστερα από μια κερδισμένη μάχη που δόθηκε με επιτυχία στα Ένωμένη Έθνη και εξασφάλισε την καθολική σχεδόν υποστήριξη της υποθέσής μας και την απομόνωση της Τουρκίας.

Η διαδικασία επανεπιλογής του Κυπριακού μέσα στα Αμερικανογατοϊκά μαγειρέφα, ήταν και φαίνεται πως παραμένει ακόμα να είναι μια εσφαλμένη υπόθεση για τον νομιμολογία σκηνοθέτη της αντικυπριακής συνωμοσίας που άκουσε στο ανθρώπινο όνομα Κίσιγκερ.

Αυτό αποδείχτηκε άλλη μια φορά από το γεγονός ο-

τι, πριν ακόμα προλάβουμε έδω στην Κύπρο να μάθουμε και να εκτιμήσουμε το αποτέλεσμα της κερδισμένης διεθνούς πολιτικής μάχης, είδαμε να καρποφορούν οι Κίσιγκερικοί τακτικοί έλιγγμοι που έρχισαν μόλις πέρασε υπέρ μας το γνωστό ψήφισμα 3395 της Γενικής Συνέλευσης των Ένωμένων Έθνών. Οι έλιγγμοι αυτοί που είχαν από την μια σαν άμεσο στόχο τους την απόβλωση των πληγμάτων που δέχτηκε η πληρεξούσια δύναμη του ιμπεριαλισμού στον διεθνή οργανισμό και την εξέυρεση μιας διέξοδου από το χώρο της διεθνούς απομίνωσης που στριμώχτηκε και από την άλλη, την χάραξη της βασικής γραμμής μιας πορείας που θαφηνε ανοικτές πολλές προοπτικές στους Β. Αμερικανούς ιμπεριαλιστές να πετύχουν με τις παρεμβολές και τις «παρασκηνιακές» εντολές τους, να πιέζουν προς την κατεύθυνση μιας λύσης εθνοτικής και φτιαγμένης στάς μέτρα τους.

Δυστυχώς όλες οι εξελίξεις απ' αρχής μέχρι τέλους μιας επαλήθευσαν και θα πρέπει έδω να ξαναπροχωρήσουμε στη θλιβερή διαπίστωση ότι ήταν παγίδα αυτό που στήθηκε εν αγνοία μας στις Βρυξέλλες και οτι «το κόλπο έπιασε».

Έτσι, οι διεθνώς δικαιω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
σε την 4ην σελίδα

Η ήττα του ιμπεριαλισμού σημαντικό βήμα για την απελευθέρωση της περιοχής

νε στη περίπτωση της Αγκόλας. Ο μεγαλύτερος φυσικός πλούτας της έγινε άφορμή για μία τρομαχτική διάσχυση Αμερικανικών και Δυτικά - Ευρωπαϊκών κεφαλαίων στην περιοχή της αποικιοκρατίας. Η δράση του MPLA άνησυχισε τις ξένες εταιρίες και κατά συνέπεια τις κυβερνήσεις των χωρών προέλευσης των εταιριών από πολύ νωρίς. Ιδιαίτερα οι Ηνωμένες Πολιτείες χρησιμοποιώντας το ύπαρχτικό καθεστώς Μομπούτου στη Ζαΐρ προχώρησαν στη δημιουργία του ψευδοκινήματος FNLA για να προκαλέσουν σύγκρουση μέσα στον Αγκολέζικο λαό και να ανακόψουν την πορεία για την αποδέσμευση της Αγκόλα από τον ιμπεριαλιστικό ζυγό. Από αυτό το κίνημα αποσπαστήκε αργότερα ο Γιόνας Σαβίμπι για να δημιουργήσει το άλλο πρακτικό κίνημα UNITA.

Η Πορτογαλική επαναστατική κυβέρνηση, θέλοντας να αποφύγει την αντιπαράθεση με τις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Δυτική Εύρωπη, φέρνει τρομερές ευθύνες για τον εμφύλιο πόλεμο στην Αγκόλα. Ενώ στις άλλες αποικίες της διάλυσε την μυστική αστυνομία (PIDE) στην Αγκόλα την άφησε να οργανώσει. Ενώ στη Μοζαμβίκη και την Γκινέα Μπισσάου μεταβίβασε την εξουσία στα απελευθερωτικά κινήματα στην Αγκόλα επέμεινε στην δημιουργία συνασπισμού MPLA, FNLA, UNITA. Στην ουσία στη δημιουργία

συνασπισμού πατριωτών και προδοτών. Μπροστά σ' αυτή την έπιμονή το MPLA δέχτηκε αυτό τον συνασπισμό ελπίζοντας πως το παιχνίδι θα παιζόταν «τίμια» και μία και

τι άμεσα μετά τον σχηματισμό του συνασπισμού το FNLA και η UNITA επιδόθηκαν σε μία έκστρατεια στρατολόγηση με τον σκοπό να χτυπήσουν το MPLA. Τα μεγάλα ποσά

το κίνημα ήταν στρατιωτικά και πολιτικά τρομερά ανώτερο από άλλα θα κέρδιζε τις εκλογές και θα παρήγαγε ειρηνικά την εξουσία που του άνηκε. Αυτή η απόφαση ίσως, όταν όλα τα στοιχεία γίνουν γνωστά, να αποδειχτεί το μεγαλύτερο σφάλμα του MPLA. Για

που διέθεσε η CIA και το χαμηλό επίπεδο συνειδητοποίησης του λαού έδωσαν μία σχετική επιτυχία σ' αυτή την έκστρατεια. Σύντομα άρχισαν οι μαζικές δολοφονίες στελεχών του MPLA. Στην αντίθεση του MPLA η ύποσπριξη του λαού

έκαμε δυνατή την πρώτη ήττα των πραχτόρων του ιμπεριαλισμού. Τότε ο Γιόνας Σαβίμπι δέν δίστασε να ζητήσει μέσω του καθεστώτος της Ζαμπία την ύποσπριξη των ροσιατών της Ν. Αφρικής. Η επίθεση όμως των Νοτιο - Αφρικανικών στρατευμάτων από τη μία επέτρεψε στην Καύβα και τη Σοβιετική Ένωση να βοηθήσουν ενεργητικά το MPLA και να φέρνουν το ισοζύγιο και πάλι υπέρ του ενώ από την άλλη χρεωκόπησε μία για πάντα μέσα στο λαό της Αγκόλα και γενικότερα της Αφρικής τα πρακτικά κινήματα. Αποκόλυμε ακόμα την αδυναμία καθεστώτων, όπως της Ζαμπία, να ξεφύγουν από τις εντολές των ιμπεριαλιστών όσο αντιιμπεριαλιστικό και αντιρατσιστικό θόρυβο και αν κάνουν.

Τώρα, μετά τη συντριπτική νίκη του MPLA, οι ύποκριτες της γής αγωνίζονται ποιος πρώτος θα αναγνωρίσει την κυβέρνηση της Αγκόλα για να αποφύγουν τις συνέπειες της δράσης της εναντίον τους. Είναι πια φανερό πως οι ιμπεριαλιστές δέν είναι σε θέση να κρατήσουν έννοια εχρική σπάση με ένδεχόμενη απόπειρα απόσπινωσης της Αγκόλα. Το μεγάλο βήμα για την ανεξαρτησία της Αγκόλα έχει γίνει.

Θάταν άσφαλώς λάθος να θεωρήσουμε πως το θέμα της Αγκόλα περιορίζεται μέσα στα σύνορα της. Οι άλλες αλληλες

γκάφες των ιμπεριαλιστών και της Ν. Αφρικής έκαναν την ανεξαρτησία της χώρας μία άφετηρία για την επίταχυνση του αγώνα σ' όλη την περιοχή. Η Ροδεσία και η Νομίμπια είναι οι επόμενες περιοχές σύγκρουσης. Το λευκό καθεστώς της Ροδεσίας έχει τρομοκρατηθεί και αγωνίζεται να πιαστεί απ' οτιδήποτε για να παρατείνει τη ζωή του. Οι δυνάμεις του απελευθερωτικού κινήματος της Νομίμπια (SWAPO) έχουν πάρει μία τρομερή τόνωση ήθικου και ταυτόχρονα απέχτησαν ένα πολύ φιλικό σύνορο. Η ήττα της Ν. Αφρικής και η διαπίστωσή της ότι ούτε αυτή η ίδια η Αμερική δέν μπορεί να την βοηθήσει αποτελεί σοβαρό πλήγμα για τον Ρατσισμό.

Τέλος πρέπει να τονίσουμε πως δέν είναι όλα ρόδινα για το λαό της Αγκόλα. Μπροστά του μπαίνει ο τρομερός αγώνας για ανάπτυξη. Θα έχει να αντιμετωπίσει πολλές ιμπεριαλιστικές προσπάθειες ακόμα για την επαναφορά της Αγκόλα στο ιμπεριαλιστικό άρμα. Σ' αυτό τον αγώνα χρειάζεται μια θαρραλέα σοσιαλιστική πολιτική από την ηγεσία του MPLA και η δεθνή ύποσπριξη. Και οι δυο αυτές προϋποθέσεις φάνηκαν δυνατές στη διάρκεια του ενοπιου αγώνα. Δέν υπάρχει λόγος να μη γίνουν πραγματικότητα στον ειρηνικό αγώνα ανάπτυξης.

ΙΣΠΑΝΙΑ

η εργατική τάξη ετοιμάζεται για ξεκαθάρισμα λογαριασμών

Τα τρομερά χτυπήματα που δέχτηκε ο καπιταλισμός πριν δύο σχεδόν χρόνια από την επανάσταση στη Πορτογαλία έχουν έγκαινιάσει μία νέα εποχή στον αγώνα για το σοσιαλισμό. Σήμερα η Ισπανία δονείται από τα τραντάγματα της σύγκρουσης ανάμεσα στους καταπιεστές και τους καταπιεζόμενους, μιας σύγκρουσης που ύποχεται να νάναι ακόμα πιο αποφασιστικής σημασίας για τη διαδικασία του εγλώματος του καπιταλισμού.

Η Πορτογαλική επανάσταση ήταν βασικά αποτέλεσμα της ήγησης της επανάστασης του αλφουζου πολέμου στις Αφρικανικές της κτήσεις. Τα απελευθερωτικά κινήματα της Γκινέα - Μπισσάου, της Μοζαμβίκης και της Αγκόλας μπορούν δικαιολογημένα να θεωρούν τους εαυτούς τους την κύρια δύναμη για την απόσπριξη του Πορτογαλικού λαού από τη δικτατορία του Γκαετάνου. Κάτω από την επίδραση αυτών των κινήματων η συνειδητοποίηση του Πορτογάλου στρατιώτη και του Πορτογάλου εργάτη έκαμε δυνατή την επανάσταση. Η απόσπινση του καθεστώτος ήταν τέτοια που η επανάσταση έγινε έντελλος αναίμακτα, κυριολεκτικά μία «λουλουδένια» επανάσταση.

Η ΔΥΝΑΜΙΑ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ
Ποιά ήταν η κατάσταση του ιμπεριαλισμού και της ηγεσίας του, των Ηνωμένων

Πολιτειών, μπροστά σ' αυτά τα χτυπήματα; Μετρώντας τις δυνάμεις τους με την στεγνή λογική των αριθμών βρέθηκαν εσφινικά μπροστά στις διαδικασίες της επανάστασης που ούτε να καταλάβουν μπορούσαν, πολύ δε περισσότερο να αντιμετωπίσουν.

Πως όμως μία χώρα του ΝΑΤΟ μπόρεσε να αποφύγει τον αμερικανικό κέρβερο και να προχωρεί μέσα από επιτυχίες και πολυδυσκολίες προς την απελευθέρωση; Η απάντηση δέν μπορεί να βρισκεται ούτε στη σαφή πολιτική της ήγησης της επανάστασης (γιατί κάθε άλλο παρά σαφή ήταν) ούτε στη μεγάλη δύναμη της Πορτογαλίας σαν χώρας (είναι στην πραγματικότητα μία από τις πιο φτωχές και πιο αδύνατες χώρες της Ευρώπης). Αν μπορεί να πη κανείς κάτι με σιγουριά είναι ότι ο ιμπεριαλισμός αισθάνεται πια πολύ αδύναμος για να επαναλάβει πειράματα όπως του Λιβάνου το 58 ή του Βιετνάμ. Μέσα στις ίδιες τις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις ανοίγουν πια μεγάλες ρωγμές κάτω από τη πίεση της επανάστασης στον τρίτο κόσμο. Αν κερδήθηκε ο αγώνας του Βιετνάμ είναι γιατί αυτός ο αγώνας ανάγκασε τον Αμερικανικό λαό να συνειδητοποιήσει πως δέν διεξήγε ένα δικό του πόλεμο με ένα πόλεμο των μονοπωλίων που καταδυνάστευαν και αυτόν τον ίδιο.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΧΩΡΙΣ ΗΘΙΚΟ

Επει οι δυνατότητες του ιμπεριαλισμού να επέμβει αποτελεσματικά για να συντριψει την επανάσταση που εξέλιχθη στην Ισπανία είναι τρομερά περιορισμένες. Το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να χρηματοδοτήσει τις δυνάμεις της αντίδρασης με την ελπίδα πως τελικά θα επιπλεύσουν. Είναι σε θέση ακόμα να αποπειραθεί να σερά δολοφονιών που μας είναι τόσο γνωστές από ανάλογες περιπτώσεις.

Οι δυνάμεις όμως της αντίδρασης βρίσκονται σε κακό χάλια. Το αμπαρολιμένο ηθικό της άρχουσας τάξης καταβρεφίζεται στη διάσπριξη της ήγησης της. Αυτή η ήγηση αποτελείται από σύνολο της από παλιούς στενούς συνεργάτες του Φράνκο. Όμως δέν υπάρχει ανάμεσα τους συμφωνία για το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουν για να διατηρήσουν την εξουσία. Μερικοί πιστεύουν πως αν το σημερινό καταπιεστικό καθεστώς συνεχιστεί η έκρηξη του λαϊκού ήρωσπιου θάνα, τέτοια που κανείς δε θα μπορεί να τη συγκρατήσει, με αποτέλεσμα οι καπιταλιστές και το σύστημά τους να απρωθούν από τη θέελλα της επανάστασης που θ' ακολουθήσει. Άλλοι φοβούνται πως αν επιχειρηθούν μεταρρυθμίσεις για φιλελευθροποίηση του κα-

θεστώτος οι εργάτες θα βρουν την ευκαιρία για να κλιμακώσουν την επίθεσή τους και να ανατρέψουν τους άφεντάδες τους.

ΤΟ ΣΠΑΓΙΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

Η ειρηνεία της Ιστορίας είναι ότι όλοι έχουν δικαιο. Η άρχουσα τάξη στην Ισπανία στέκεται σε θεμέλια που τρίζουν. Το σπινισμο του καθεστώτος είναι τέτοιο που κανείς δέν έχει τη διάθεση να δώσει την τύχη του μαζί του. Ανάγεται μεσαία στρώματα όπως δικηγόροι, τεχνικοί και επιοτήμονες κάθε είδους μεταπολιζονται στη παράθεση των καταπιεζόμενων. Ο στρατός έχει πάρει πια να αποτελεί άσφαλή στήριγμα των καταπιεστών. Η ίδια η κάπια των δειωματικών Έβερ, πολύ καλά πως ο άπλος στρατιώτης είναι αμφιβολος φρουρός επέναντι στο εσαήκωμα των μαζών. Είναι χαρακτηριστικό πως όλοι τώρα αγωνίζονται να διαχωρισουν τους εαυτούς τους από τον Φράνκο και τους διάδοχους του.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Η εργατική τάξη της Ισπανίας έχει παλιούς λογαριασμούς με τους κεφαλαιοκράτες. Οι αγώνες της δεκαετίας του 1930 - 1940 της κάπιασαν πολύ άκριδα: Ένα εκατομμύριο εργάτες νεκροί,

μία συντριβή που τοάκισε το ηθικό της, σαράντα χρόνια δικτατορικής καταπίεσης. Της έδωσαν όμως και μία πείρα που θα φανεί πολύ χρήσιμη στη νέα γενιά των αγωνιστών που μεγάλωσε μέσα στη καταπίεση μα και στη κληρονομιά των προκατόχων της, με το όνειρο του ξεκαθαρίσματος των λογαριασμών με τους καταπιεστές και χωρίς το πεσμένο ηθικό της γενιάς που αγωνιάστηκε και έχασε.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΒΡΙΣΚΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ

Η σύγκρουση στην Ισπανία κλιμακώνεται μέσα από τις άπεργίες της Μαδρίτης, την επανάσταση των Βάσκων, τις διαδηλώσεις της Μπαρσελώνας. Ασύδομητα, σπασμοδικά στην όρχη, πιο οργανωμένα, στη συνέχεια, η επανάσταση δοκιμάζει τη δύναμή της και βρίσκει το δρόμο της μέσα από άμμομαχίες και αμφιβολίες προχωρώντας προς τη μεγάλη αντίπαράθεση. Μία μία οι αυτοπάτες για «διόρθωση» του κράτους εξανερμίζονται. Η δικδικήση μιας καλύτερης ζωής από τους εργάτες δέν μπορεί να ικανοποιηθεί από μία καπιταλιστική Ισπανία. Η σοσιαλιστική λύση δέν είναι εύκολη. Είναι όμως η μόνη λύση. Μέχρι την εφαρμογή της η Ισπανία θα ζει μέσα στην αναταραχή της ταξικής σύγκρουσης.

Η ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ Κ. ΣΟΛΟΜΙΔΗ ΣΤΗ ΠΕΟ

Και οι άδικημένοι κεφαλαιοκράτες

Η ΜΕΛΕΤΗ του κ. Ρένου Σολομίδα υπό την αιγίδα του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου και η ανταπάντησή του στην ΠΕΟ, μάς πληροφορεί ότι οι άστοι πληρώνουν τα οπασμένα της καταστροφής που πρόκυψε από την Τουρκική κατοχή. Συμπεραίνει ότι η αυνεσφορά πών διαφόρων τάξεων στα οικονομικά βάρη που

πρόκυμαν σαν αποτέλεσμα της Τουρκικής εισβολής δεν είναι όπως την βρήκαν οι συντεχνίες αλλά διαφορετική. Δηλαδή δεν υπάρχει πρόβλημα ισομερούς κατανομής των οικονομικών βαρών σήμερα και επομένως κάθε συζήτηση γύρω από το θέμα είναι άσκοπη και επιζήμια γιατί διεγείρει ταξικούς ανταγωνισμούς και διαμάχες.

Πιστεύουμε πως όλη η συζήτηση γίνεται πάνω σε μία έντελώς λανθασμένη βάση. Και οι δυο πλευρές προβάλλουν αλληλοσυγκρουόμενα ιστοχρεία και αμφισβητεί η μία τους αριθμούς της άλλης. Ο κ. Σολομίδης μάλιστα ή το ΚΕΒΕ καλύτερα για λογαριασμό του οποίου μιλά ο κ. Σολομίδης, ισχυρίζεται ότι δεν κάνει πολιτική συζήτηση κι ότι εξετάζει το θέμα «αντικειμενικά».

Δεν είναι νέο το επιχείρημα. Είναι το επιχείρημα που για χρόνια προβάλλει η άστική ακύπη στην προσπάθειά της να ξεχωρίσει τα οικονομικά προβλήματα από το κοινωνικό τους και ταξικό τους περιεχόμενο και νό το δει απομονωμένα. Έτσι με μερικές τοχυδακτυλουργικές προσθαφαιρέσεις ο κ. Σολομίδης αποφασίζει τι εί-

μενων μαζών.

Προβάλλεται πάλι το επιχείρημα ότι εκείνοι που έχασαν τα περισσότερα από την κατοχή είναι οι κεφαλαιοκράτες για τον άπλοίστατο λόγο ότι είχαν περισσότερα. Σ' αυτό δεν έχουμε να πούμε τίποτε άλλο παρά να ρωτήσουμε: Πού τὰ βρήκαν;

Ένα όμως σημείο που προδίδει την αδυναμία της επιχειρηματολογίας του ΚΕΒΕ είναι το γεγονός ότι δίνουν το βάρος της συζήτησης στην σχετικά καλύτερη θέση των Δημοσίων υπαλλήλων σε σχέση με τους άλλου εργαζόμενους. Γιατί όμως δεν μιλούν για τις μαζικές απολύσεις πών λεγομένων «πληγεισών» επιχειρήσεων που σε μερικές περιπτώσεις ξαναπροσέλαβαν τους ίδιους υπαλλήλους μετά από μι-

εργατική τάξη και τὰ άλλα καταπιεζόμενα στρώματα του λαού καθηλωμένα, με πρόσχημα την αναγκαιότητα που προκύπτει από την διεξαγωγή του αγώνα. Η απάντηση όμως είναι, δυστυχώς για τὸ ΚΕΒΕ, πολύ απλή: Για να υπάρξει ένας πραγματικός μακροχρόνιος αγώνας, χρειάζονται οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την άνακούφιση και την άντοχή εκείνων που τὰ στηρίζει τόν άγώνα, που δεν είναι κανένας άλλος από τόν Κυπριακό λαό. Γι' αυτό απαιτείται: άνοση δουλειών, βελτίωση των συνθηκών εργασίας και άπολαβών των σκληρά δοκιμασμένων μαζών, βοήθεια στους πρόσφυγες, κρατικοποιήσεις των τραπεζών για τή χρηματοδότηση των άναγκαίων επενδύσεων, κρατικοποίηση άδρανούντων κεφα-

ΕΝΔΟΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα

μένοι, αυτοί που κατά γενικήν άμολογία δέχτηκαν την οργανωμένη επίθεση των θαλατών νεοσουλτάνων της Άγκυρας, αυτοί που ξεριζωμένοι με τή βία από τή γή τους είδαν με άνακούφιση να τονίζεται με έμφαση στο ψήφισμα ή πρόνοια επανόδου στα άρπαγμένα σπίτια και τις περιουσίες τους, άσοι άρχισαν να πιστεύουν επί τέλους ότι με τὸ 3395 έμπαινε μία σωστή βάση για σωστές εκτιμήσεις και προγραμματισμούς, πληροφορήθηκαν ξαφνικά ότι οι ύπουργοί των Έξωτερικών της Ελλάδας και της Τουρκίας στα πλαίσια μιας Νατοϊκής σύναξης στις Βρυξέλλες και έρήμηνη του ένδιαφερομένου λαού, κατέληξαν σε μία συμφωνία και στην ύπογραφή ενός πρωτόκολλου, που άποδιεθνοποιόσε και ένέπλεκε τὸ πρόβλημα μας, με όλους εκείνους τούς παράγοντες που τὸ έδημιούργησαν.

Με τήν επικίνδυνη αυτή πιασδρόμηση έμπαινε ή βάση ενεργότερης άνάμειξης του Βορειοαμερικάνικου παράγοντα και έδημιουργούταν οι προϋποθέσεις έμπλοκής του Κυπριακού μέσα στο σύνολο των Έλληνοτουρκικών διαφορών, γεγονός που ένδυναμώνει τήν διαπρατευτική θέση της Τουρκίας γιατί της επιτρέπει να πιέζει για λύσεις άπαράδεκτες στην Κύπρο, έγκαταλείποντας προσωρινά όρισμένες άπ ότις άπαράδεκτες άξιώσεις της στο Αίγαίο.

Η τακτική αυτή του επικίνδунου συμυδιασμού και τὸ εξανέμισμα κάθε επιτυχίας τήν επόμενη ένα επιτεύξης της είναι ένα φαινόμενο που θά έπρεπε επιτέλους με τήν συχνή επανάληψή του να είχε κάποια θετική επίδραση στα πάνω σε κείνους μυαλά ένδεινων που χειρίζονται τις τύχες ενός όλόκληρου λαού που ζει κάτω από τὸ φάσμα του άκύνου της ολοκληρωτικής καταστροφής, έδω και δεκαεννιά μήνες.

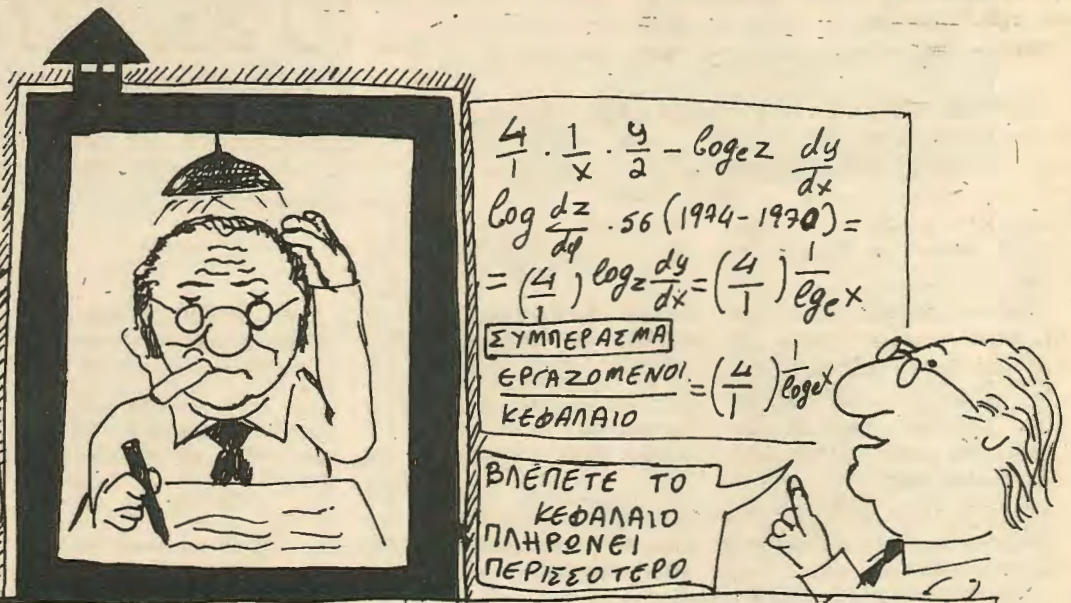
Οι διάφορες όμως άνακοινώσεις της ΕΔΕΚ που μιλούσαν καθαρά για άνάγκη έμμονης και έπιμονής μας σε λύσεις που να στηρίζονται πάνω στη φυσική και όχι τήν κατοχική πραγματικότητα πείθουν ότι δυ-

στυχώς δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο και ότι διεγράφησαν τουλάχιστον άρχικά ύσιαστικοί κίνδυνοι ύποχώρησής μας από τις άρχικές μας προτάσεις, που ξεπεράστηκαν για τήν ώρα.

Έν όψει των συζητήσεων που θά καταλήξουν στον καταρτισμό των προτάσεων που θά δώσουμε στον Ντενκτάς δηλώνουμε ότι πιστεύουμε και περιμένουμε από τήν πολιτική ήγεσία αυτού του τόπου ότι θά βγει και θά ένημερώσει άνοιχτά τὸ λαό πριν καταλήξει σε άποφάσεις που τυχόν θάναί έξω από εκείνο τὸ μάξιμουμ των ύποχωρήσεων που δεχτήκαμε για να εξασφαλίσουμε πάνω άπ' όλα τήν επιβίωσή μας σαν λαού και τήν επάνοδο όλων άνεξαιρέτως των προσφύγων στα σπίτια τους.

Επιμένουμε και θά επιμένουμε να άξιοποιηθεί ενεργά επιτέλους ο παράγοντας λαός στη μάχη για τήν σωτηρία αυτού του τόπου. Τὰ Έθνικά και τὰ Υπουργικά Συμβούλια σαν στεγανά κέντρα λήψης άποφάσεων που θάθελαν να τὰ μετατρέψουν όρισμένοι για να καλύψουν ότι δεν τολμούν δημόσια να πουν, δεν μπορούν παρά μόνο ζημιά και καταστροφή να επιφέρουν και να επισπεύσουν άντι να προλάβουν τήν τελική καταστροφή. "Όσοι μιλούν σε όνομα του λαού πρέπει τουλάχιστον να νοιώθουν ότι ή βασική ύποχρέωση που άπορρέει από αυτή τήν επίκληση είναι ή ένημερώσή του.

Κι' ο λαός θέλει να ξερε. Γιατί ακόμα όλιγορούρε. Γιατί δεν καλούμε προσλητήριο, γιατί καταχωνιάστηκαν τὰ σχέδια χρησιμοποίησης του στα σκουισμένα ντουλάπια των σκοπιμητήτων, γιατί συστηματικά τόν παραγνωρίζουν, γιατί δεν τόν κρίνουν ίκανό ν' άναλάβει εύθυνες στη μάχη για τή σωτηρία του, γιατί τόν θεωρούν άνώριμο να μάθει αυτά που τόν άφορούν, ΓΙΑ ΥΠΟΚΥΨΑΝ στη Βιέννη, και δέχτηκαν να ύπογράψουν ένα άνακωνωθέν με άναφορά στις Βρυξέλλες που καταστρατηγεί τὸ 3395 και πλήττει καίρια τόν άγώνα διεθνοποίησης του προβλήματός μας, γιατί δεν μιλούν άνοιχτά, ΚΑΘΑΡΑ και ΗΛΑΣΤΡΙΚΑ για να τὸ πουν. ΔΙΖΩΝΙΚΗ; Ή ΟΧΙ; και ΓΙΑΤΙ.

νοι δικαιοσύνη.

Τὸ θέμα όμως θάπρεπε να μπει πάνω στη σωστή του βάση. Εκείνοι που ύποφέρουν σήμερα δεν είναι οι μεγαλοάστοι επιχειρηματίες. Αν έχουν χάσει 2 από τὸ πέντε έκατομμύρια τους δεν μάς πείθουν πως έχουν γίνει φτωχοί. Εκείνοι που ύποφέρουν όντας άνεργοι και άστεγοι δεν είναι πάλι οι άστοι. Η εργατική τάξη και τὰ άλλα φτωχά στρώματα του λαού έχουν ύποσπει μείωση των εισοδημάτων τους για να μπορέσουν ξανά οι λεγόμενες «πληγεισες» επιχειρήσεις τὸ κάμουν κέρδη. Άφήνουμε τήν λαθραία έξαγωγή συνολλάγματος στο έξωτερικό, που δεν είναι τίποτε άλλο παρά έξανάμιαμα που Κυπριακού πλούτου, του πλούτου που δημιουργήθηκε με τόν ιδρώτα των εργαζό-

κὸ χρονικό διάστημα πληρώνοντας τους τὸ μισό και χαμηλότερο μισθό; Άλλά τὸ θέμα είναι πιο σοβαρό. Έδώ πρόκειται για μία προσπάθεια της οικονομικής ολιγαρχίας να στρέψει μία μερίδα των εργαζόμενων ενάντια σε άλλη. Η αντίθεση όμως δεν είναι μεταξύ Δημ. υπαλλήλων και ύπολοίπων εργαζόμενων. Η αντίθεση είναι μεταξύ της έξαθλίωσης από τή μία, και τὸ κέρδους από τήν άλλη.

Κι' αν οι μεγαλοάστοι νομίζουν ότι εκείνοι αυνεσφέρουν περισσότερο στα οικονομικά βάρη τὸύ άγώνα και νοιώθουν κατά συνέπεια εδωκήμενοι, άς αφήσουν τότε τόν έλεγχο των μέσων παραγωγής στην εργατική τάξη.

Η μελέτη του ΚΕΒΕ δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία προσπάθεια για να κρατηθεί ή

λαίων γής, τήν κρατικοποίηση εισαγωγικού - έξαγωγικού έμπορίου τέρμα στην λαθραία έξαγωγή συναλλάγματος, τέρμα στην έννη οικονομική έξαρτηση.

Τούτες είναι οι προϋποθέσεις που πηγάζουν από τήν αναγκαιότητα των συνθηκών και όχι ή καθήλωση της εργατικής τάξης σε χαμηλά και έξευτελιστικά εισοδηματικά επίπεδα καθώς και ή παρουσία στρατιάς άνέργων.

Κι' αυτούς που είναι άνεργοι, άστεγοι ή προσφέρουν τόν ιδρώτα του για ένα έξευτελιστικά χαμηλό μεροκάματο που δεν τούς φτάνει για να ζήσουν οι ίδιοι κι οι οικογένειές τους δεν τούς ένδιαφέρει τὸ παίξιμο με τους άρθμούς ή έννοια που θέλουν να τούς προσδώσουν τὸ ΚΕΒΕ και άλλοι.

Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΣΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Πριν μπούμε στην ανάλυση του καπιταλισμού σαν κοινωνικό σύστημα πρέπει να κάνουμε ένα διαχωρισμό μεταξύ πολιτικών και κοινωνικών συστημάτων. Ένα κοινωνικό σύστημα είναι οι σχέσεις μεταξύ των ατόμων μίας κοινωνίας που καθορίζονται από τον τρόπο που είναι οργανωμένη ή παραγωγή της κοινωνίας. Τέτοια συστήματα είναι ή φεουδαρχία, καπιταλισμός, ή σοσιαλισμός. Για να διαφυλαχτεί όμως ένα κοινωνικό σύστημα από τα αντικρουόμενα συμφέροντα των διαφόρων τάξεων πρέπει να υπάρχει κάποιος τρόπος διεκδίκησης, ένας σύστημα νόμων, ένας μηχανισμός για την επιβολή τους. Αυτά αποτελούν το πολιτικό σύστημα μίας χώρας. Τέτοια συστήματα είναι ή απόλυτη μοναρχία, ή συνταγματική μοναρχία, ή κοινοβουλευτική δημοκρατία, ή φασισμός, ή συμβουλευτική (σοβιετική) δημοκρατία. Έτσι ένα κοινωνικό σύστημα μπορεί να υπάρχει κάτω από διαφορετικά πολιτικά συστήματα.

Βασικό γνώρισμα του καπιταλισμού είναι ή ατομική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής (μηχανές, εργοστάσια) και ή λειτουργίας τους από μισθωτούς εργάτες. Έτσι στο καπιταλιστικό σύστημα έχουμε δυο βασικές τάξεις, την κεφαλαιοκρατική και την εργατική. Η κεφαλαιοκρατική τάξη αποτελείται από τους ανθρώπους που έχουν την ιδιοκτησία των μέσων της παραγωγής, μισθώνουν εργάτες για να τα λειτουργήσουν και ιδιοποιούνται το προϊόν της παραγωγής. Η εργατική τάξη αποτελείται από ανθρώπους που δεν έχουν δικά τους μέσα παραγωγής και έτσι εκμισθώνουν τους εαυτούς τους για να ζήσουν. Φυσικά, ανάμεσα στις δυο τάξεις που αποτελούν το «σχημα κατατεθέν» του καπιταλισμού υπάρχουν πολλά ενδιάμεσα στρώματα (αγρότες, αυτοεργοδοτούμενοι, μικροεπιχειρηματίες, μικροέμποροι) που έχουν λιγότερο ή περισσότερο, χαρακτηριστικά και των δυο.

Τι είναι όμως αυτό που σπρώχνει τους κεφαλαιοκράτες να εκμισθώνουν τους εργάτες στα εργοστάσιά τους; Ασφαλώς δεν κάνουν κάτι τέτοιο από διάθεση φιλανθρωπίας. Απαιτούν ένα μερίδιο από το προϊόν της παραγωγής να παραμείνει σ' αυτούς σαν «καθαρό κέρδος». Ακριβώς αυτή ή προσπάθεια για πραγματοποίηση κέρδους είναι το κίνητρο του εργοστασιάρχη. Η ιδέα είναι ότι χρησιμοποιώντας ένα ποσό χρημάτων αγοράζει πρώτες ύλες, μηχανήματα και μισθώνει εργάτες για να παραχθούν προϊόντα από τα οποία θα ξαναπάρει πίσω το αρχικό ποσό μαζί με κάτι παραπάνω. Το κέρδος.

Όστόσο ανάμεσα στους κεφαλαιοκράτες δεν επικρατεί αιώνια αρμονία. Στην πραγματικότητα συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Η παραγωγή ενός συγκεκριμένου προϊόντος δεν γίνεται από ένα και μόνο εργοστάσιο αλλά από πολλά. Το κάθε εργοστάσιο παράγει δυο προϊόντα μπορεί και τα φέρνει στην αγορά για να τα πουλήσει. Στην προσπάθειά του να πουλήσει το προϊόντα του ή κάθε εργοστασιάρχη συναγωνίζεται όλους τους άλλους που προσπαθούν να κάμουν το ίδιο. Αυτός ή συναγωνισμός πέρνει την μορφή του συναγωνισμού στη τιμή.

Έδω πρέπει να κάνουμε μιά σημαντική παρατήρηση: Κάθε επιχείρηση αποφασίζει από μόνη της, με βάση τις πληροφορίες που διαθέτει σχετικά με τις τιμές του προϊόντος που παράγει, την επένδυση που θα κάμει και την ποιότητα που θα παραχθεί. Έτσι αν κάποιο προϊόν φαίνεται κερδοφόρο σε κάποιο στάδιο, πολλές επιχειρήσεις πέρνουν την απόφαση να το κατασκευάσουν σε μεγάλες ποσότητες. Αυτό το γεγονός με τη σειρά του σημαίνει πως σ' ένα μεταγενέστερο στάδιο παράγεται σε ποσότητες μεγαλύτερες απ' ό,τι μπορεί ή κόσμος ν' αγοράσει με αποτέλεσμα να πέφτουν οι τιμές, να παύει να είναι κερδοφόρο ή ακόμα να μην μπορεί καν να πουληθεί. Μιά τέτοια κατάσταση ονομάζεται ή π ε ρ

π α ρ α γ ω γ ή και οδηγεί στην καταστροφή πολλών επιχειρήσεων ρίχνοντας ταυτόχρονα πολλούς εργάτες στην ανεργία. Ο λόγος για μιά τέτοια εξέλιξη είναι ή έλλειψη σχεδιασμού της παραγωγής και ή λήψη αυθαίρετων αποφάσεων από τους επιχειρηματίες, ή α ν α ρ από τους επιχειρηματίες, ή α ν α ρ.

Ας δούμε όμως πως οι κεφαλαιοκράτες καταφέρνουν να πέρνουν κέρδος από τις επενδύσεις τους. Απλοποιώντας κάπως τα πράγματα αυτό που συμβαίνει είναι το εξής: Ο κεφαλαιοκράτης προσφέρει στον εργάτη ένα μεροκάματο για να ζήσει και ζητά σε αντάλλαγμα τη δουλειά του για ένα χρονικό διάστημα. Η αξία του μεροκάματου παράγεται, ως πούμε, μέσα σε 6 ώρες δουλειάς. Όσες ώρες δουλέψει ο εργάτης πέρα από τις 6 τις καρπούται ή κεφαλαιοκράτης παίρνοντας την αξία που παράγεται στη διάρκεια τους. Αυτή ή αξία δεν μένει όλοκληρη στα χέρια του κεφαλαιοκράτη. Μένει μόνο ένα μέρος της, το κέρδος, ενώ ή υπόλοιπη πάει σε ενοίκια, φόρους, εμπορικό κέρδος κλπ.

Πολλές φορές γίνεται λόγος για μη παραγωγική εργασία. Αυτός ή όρος στη γενική του μορφή είναι εύκολο να κατανοηθεί. Οποιαδήποτε «άχρηστη» δουλειά δεν είναι παραγωγική. Επίσης οποιαδήποτε δουλειά δεν συμβάλλει άμεσα στη παραγωγή αγαθών έστω και αν την εκλύνει έμμεσα μπορεί να θεωρηθεί μη παραγωγική. Παράδειγμα για την πρώτη περίπτωση είναι ή δουλειά ενός υπηρέτη. Η δουλειά του δεν π α ρ ά γ ε ι και ή ίδιας πληρώνεται από την αξία που ιδιοποιείται ή κεφαλαιοκράτης. Παράδειγμα της δεύτερης περίπτωσης είναι ή δουλειά του εμπόρου. Για ν' αποφύγει ή κεφαλαιοκράτης την καθυστέρησή του να πουλήσει λειανικά τα προϊόντα του προσφέρει ένα ποσό για να κάμη αυτή την δουλειά ή έμπορος.

Όμως δεν είναι όλες οι περιπτώσεις τόσο ξεκάθαρες. Είναι παραγωγική ή δουλειά του διαφημιστή ή δεν είναι; Για τη διαφημιστική εταιρία ασφαλώς είναι, αν και για την κοινωνία μιά τέτοια δουλειά είναι άχρηστη και επομένως μη παραγωγική. Άλλη αμφίβολη περίπτωση είναι ή κατασκευή όπλων. Αν δεχθούμε τον πόλεμο σαν «επιθυμητό» ή σαν «κανονική κατάσταση τότε ή παραγωγή όπλων είναι «παραγωγική». Για μιά φιλερηνική κοινωνία όμως ή κατασκευή όπλων είναι σπατάλη και μάλιστα επικίνδυνη σπατάλη.

Μέσα στον καπιταλισμό, όπως αναφέραμε, υπάρχουν δυο βασικά ανταγωνιστικές τάξεις: Οι κεφαλαιοκράτες και οι εργάτες. Οι σχέσεις ανάμεσα στα άτομα των δυο αυτών τάξεων έχουν καθορισμένη μορφή. Η «άρχουσα τάξη», οι κεφαλαιοκράτες, κατέχει τα μέσα παραγωγής και ελέγχει το κράτος δηλ. την κρατική γραφειοκρατία, την αστυνομία και το στρατό. Όστόσο σε περιόδους ύφεσης στην ταξική ύφεση υπάρχει μιά αρκετά μεγάλη «ελευθερία» για όλους. Αυτή ή «ελευθερία» όμως μένει έξω από τις πόρτες του εργοστασίου. Μέσα στο εργοστάσιο οι σχέσεις του κεφαλαιοκράτη με τον εργάτη είναι σχέσεις αφέντη — δούλου. Όλες οι σοβαρές αποφάσεις παίρνονται από το αφεντικό και ή εργάτης οφείλει να υπακούει. Πέρ' απ' αυτό όταν οι διαταξικές σχέσεις δξυνθούν το κράτος αποβάλλει τον φιλελεύθερο μανδύα του και μετατρέπεται σε ανοικτό καταπιεστή των εργατών.

Πρέπει ακόμα να πούμε πως το καπιταλιστικό σύστημα δεν είναι στατικό αλλά εξελίσσεται. Μέσα από τις κρίσεις του και την καταστροφή επιχειρήσεων αρχίζουν να παρουσιάζονται τα ολιγοπώλια και τα μονοπώλια που αλλάζουν ριζικά τις έννοιες του «ελεύθερου συναγωνισμού», της «άρχουσας τάξης» και, με την εξέλιξη των μέσων της παραγωγής, της εργατικής τάξης. Αυτό όμως ή αποτελεί το θέμα ιδιαίτερης μελέτης.

Ρόζα Λούξεμπουργκ

Η Ρόζα Λούξεμπουργκ, γεννήθηκε στις 5 του Μάρτη 1870 στο Ζαμόσκ της Πολωνίας, και δολοφονήθηκε στις 15 του Γενάρη το 1919 στο Βερολίνο.

Σπούδασε στο πανεπιστήμιο της Ζυρίχης Μαθηματικά, φυσικά, και φιλολογία.

Έδρασε στο επαναστατικό κίνημα της Πολωνίας, της Ρωσίας και της Γερμανίας και διακρίθηκε όχι μόνο σαν οργανώτρια και προπαγανδίστρια αλλά και σαν συγγραφέας πολύ σημαντικών θεωρητικών έργων.

Στο διεθνές συνέδριο της Ζυρίχης το 1893 ή Ρόζα Λούξεμπουργκ καθόρισε σε μιά έκθεσή της, τους δρους μίας μαρξιστικής τακτικής του Πολωνικού σοσιαλιστικού κινήματος, μακριά κι' απ' τον αναρχισμό και απ' τον ρεφορμισμό. «Είναι οι

περισσότερα απ' αυτά τα έγγραφα στη φυλακή, ή δραστήρια συμμετοχή στην ζωή του διεθνούς σοσιαλισμού και όλων των επαναστατικών κινήματων σ' όλο το κόσμο, οι καταδιώξεις, οι φυλακίσεις: αυτά είναι εκείνα που συνθέτουν την ύπαρξη της.

Αυτή την εποχή έκανε και την έπαφή της με τις μάξες. Ο καθένας απ' τους λόγους της ήταν και ένας θρίαμβος.

Στο Βερολίνο έδινε συνεργασία στην οικονομική επιθεώρηση «Νέα Έποχή». Συνεργάζονταν επίσης στην σοσιαλιστική εφημερίδα της Λειψίας, στην οποία έδωσε ένα μαρξιστικό προσανατολισμό που την έκανε την πιο φημισμένη μέσα στον σοσιαλιστικό τόπο.

Η Ρωσική επανάσταση

μάξες αυτές οι ίδιες που όφειλουν να οδηγήσουν τον αγώνα τους. Και ένα σοσιαλιστικό κόμμα που στηρίζεται πάνω στις μάξες πρέπει θέβαια να υπερασπίζει τις άμεσες διεκδικήσεις τους, αλλά δεν πρέπει μέσα στην καθημερινή πάλη να χάνει τον επαναστατικό του σκοπό». Οι μεταρρυθμίσεις δεν είναι παρά σταθμοί και σημεία στηρίγματος στο δρόμο που οδηγεί στη σοσιαλιστική επανάσταση, δηλαδή στην κατάληψη της πολιτικής κρατικής εξουσίας.

Το 1897 πάει στην Γερμανία, που ήταν τότε ή έστία του διεθνούς εργατικού κινήματος. Ένας λευκός γάμος με τον Γουσταβό Λήμπκε της επέτρεψε να αποκτήσει τη γερμανική ιθαγένεια.

Από τότε αρχίζει γι' αυτήν μιά ζωή βασανισμένη και πολυτάραχη, ή πιο γεμάτη και ή πιο ταραγμένη, ή πιο πλούσια, ή πιο ποικίλη, που μπορούμε να φανταστούμε: Η μαχητική προπαγανδιστική δράση, ή διαπαιδαγώγηση και ή ζύμωση, οι λόγοι, τα άρθρα στις εφημερίδες και στις επιθεωρήσεις, τα έργα για την πολιτική οικονομία και την μαρξιστική πολιτική, που τα

του 1905 προκάλεσε ένα μεγάλο ενθουσιασμό στην εργατική τάξη της Γερμανίας. Η Ρόζα ανέλυε τις φάσεις της Επανάστασης και έδωξε χρήσιμα διδάγματα για την εργατική τάξη της Γερμανίας και τη διεθνή μέσα σε δονούμενες από ενθουσιασμό συγκεντρώσεις όπου αυτή προσπαθούσε να αφυπνίσει ή αίσθημα της ταξικής αλληλεγγύης στην συνείδηση της εργατικής τάξης της Γερμανίας.

Οι γελοιογράφοι της εποχής την παρουσιάζουν σαν μιά μανιακή και έξαλλη μέγαιρα. Για τους έχθρους της ήταν: «Η αιμοσταγής Ρόζα».

Και όμως δεν υπήρχε γυναίκα πιο τρυφερή, πιο αισθηματική, πιο ανθρώπινη. Ήταν επιεικής για τις ανθρώπινες αδυναμίες. Αλλά απαιτούσε από τους φίλους της μιά απόλυτη εντιμότητα χαρακτήρα και αισθημάτων.

Το θάρρος της ήταν αθάναστο. Κυριαρχούσε στο πεπρωμένο της και ποτέ δεν άφηνε τον εαυτό της να καταβληθεί. Όταν μέσα σ' ένα ύγρο και σκοτεινό κελλί,

Η πολιτικοποίηση των μαθητών και η πολιτική της αστικής τάξης

ΑΚΟΥΜΕ συχνά πολλούς να υποστηρίζουν ότι οι μαθητές δεν πρέπει να ανακατεύονται στα πολιτικά κι ότι πρέπει να ενδιαφέρονται αποκλειστικά για τα σχολικά τους μαθήματα. Υποστηρικτές αυτής της άποψης είναι βασικά μια μεγάλη μερίδα δασκάλων με υποστηρικτές ένα μεγάλο ποσοστό άναμεσα στους γονείς των μαθητών. Η τακτική αυτή της μη πολιτικοποίησης του μαθητού ακολουθείται από όλα τα γυμνάσια στην Κύπρο, με το να μην προωθείται οποιοδήποτε είδους συζήτηση, με το να απαγορεύονται όλες οι πολιτικές συζητήσεις και με το να φοβερίζονται πολλές φορές προοδευτικοί μαθητές για την ανάμιξη τους στα «πολιτικά». Η δικαιολογία που δρύνουν για αυτή τους την τακτική είναι από τη μια ότι οι μαθητές δεν πρέπει να σπαταλούν τις πολύτιμες ώρες που έχουν για διάβασμα πάνω σε άλλες ασχολίες κι από την άλλη ότι οι μαθητές δεν είναι ώριμοι αρκετά ώστε να μπορούν να κρίνουν σωστά, γιατί αυτό μπορεί εύκολα να γίνουν αντικείμενα έκμεταλλευσης από επίτιμους. Αυτό είναι ο λόγος που κατά τη λογική τους οι μαθητές πρέπει να κρατούν μια παθητικά άρνητική στάση στα πάντα.

πιστεύει τότε κανείς ότι οι νέοι πρέπει να μένουν απολιτικοποιητοι είναι το λιγώτερο άφελεια αφού μέσα στη νεολαία αντικατοπτρίζεται η πάλη των τάξεων μέσα στη κοινωνία.

Ταυτόχρονα η νεολαία αποτελεί ένα προοδευτικό κομμάτι ενός λαού. Τούτο είναι φυσικό μια και το επίπεδο της μόρφωσης που δι-

ρισσότερα όταν ο λαός είναι άμαθης και δεν είναι διατεθειμένος να αγωνιστεί ενάντια στην έκμεταλλευση. Οποιαδήποτε αλλαγή στη δομή του συστήματος, αλλαγή που θα έχει έρθει από την πίεση που ασκεί ο λαός, στρέφεται ενάντια στα οικονομικά συμφέροντα της αστικής τάξης. Μια και οι κύριοι φορείς αυτής της πίεσης

νο '75-'76 αποβλήθηκαν με άναστολή δείχνει τις μεθόδους που χρησιμοποιά η κυβέρνηση για να πετύχει τους σκοπούς της. Οι ίδιοι δε οι διευθυντές άρχισαν να νοιώθουν άφελεις όταν τη στιγμή που η μισή Κύπρος είναι σκλαβωμένη, αυτοί ξεαριγγίζονται μπροστά στους μαθητές ότι στα σχολεία δεν υπάρχει θέση για πο-

να μένουν έτσι για πάντα, για να μπορούν αυτοί πιο εύκολα να τους έκμεταλλεύονται και να σιγουρεύονται για τη διατήρηση του συστήματός τους. Τες επιπτώσεις αυτής της φιλοσοφίας τες είδαμε πριν από το πραξικόπημα όταν οι μαθητές έμπαιναν στην Έθνικ Φρουρά για να γίνουν θύμα του κάθε φασίστα άξιωματικού.

Σαν μαθητές πιστεύουμε πως σαν πρώτο βήμα πρέπει να γίνει κάθαρση μέσα στα σχολεία. Δεν είναι τυχαίο το ότι οι φασίστες δάσκαλοι είναι οι υπέρμαχοι της μη πολιτικοποίησης των μαθητών. Αυτοί πρέπει να φύγουν. Πρέπει επίσης να αρχίσει να αναπτύσσεται το πνεύμα της συζητήσεως και του προβληματισμού. Μαθήματα όπως η Φιλοσοφία ή Πολιτική Άγωγή και η Ιστορία δεν τυγχάνουν της προσοχής και της σημασίας που πρέπει να τους δίνεται. Ταυτόχρονα πρέπει να αναπτυχθεί το αίσθημα της πρωτοβουλίας και να δοθεί το δικαίωμα στους μαθητές να εκφράζουν τη γνώμη τους γνήσια. Υποτίθεται ότι σε όλα τα σχολεία γίνονται εκλογές για αντιπροσώπευση των μαθητών. Όχι μόνο δεν έχουν γίνει σε όλα, αλλά και στα περισσότερα απ' όσα έγιναν ντόπιο προεδρείο ουσιαστικά αντιπροσωπεύει τις απόψεις του γυμνασιάρχη παρά των μαθητών.

νετα σήμερα στους νέους είναι ψηλότερο. Άλλος λόγος είναι η επαναστατικότητα των νέων —μια επαναστατικότητα που πάντα υπάρχει είτε αυτή στρέφεται προς τη μια είτε προς την άλλη κατεύθυνση. Αυτό το ψηλότερο μορφωτικό επίπεδο, σε συνδυασμό με την επαναστατικότητα των νέων πλατύνει τη σκέψη και την κρίση της νεολαίας έτσι ώστε αυτή να αποτελεί συχνά το φορέα της αλλαγής και της προόδου. Γι' αυτό δρύνουμε συχνά την προοδευτική νεολαία δίπλα στους αγώνες της εργατικής τάξης και δίπλα σε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα του κόσμου.

για μεταρρυθμίσεις είναι η εργατική τάξη μαζί με την προοδευτική νεολαία, μια νεολαία δίχως ιδεολογικούς προσανατολισμούς θα σημαίνει διατήρηση του συστήματος. Προσφέροντας ένα χαμηλό μορφωτικό επίπεδο και φτηνές υλικές διασκέδασεις αποπροσανατολίζουν την επαναστατικότητα της νεολαίας και την κάνουν εύκολο θύμα της δικής τους προπαγάνδας. Έπομένως ένα κράτος που προσπαθεί να κρατήσει απολιτικοποιητή τη νεολαία ουσιαστικά προσπαθεί να διατηρήσει το δικό του έκμεταλλευτικό σύστημα.

λιτική, και πως οι μαθητές πρέπει να παραμένουν υπέρ των κομμάτων και να ενδιαφέρονται μόνο για τα μαθήματά τους. Υποστηρίζουν ότι οι μαθητές πρέπει να αρχίσουν να ενδιαφέρονται για πολιτική μόνο όταν βγούν από το γυμνάσιο, γιατί μόνο τότε, λέν, είναι αρκετά ώριμοι ώστε να κρίνουν σωστά.

Ξέρουν όμως καλά πως η εκπαίδευση που προσφέρει το γυμνάσιο είναι τόσο άθλια που θα ήταν γελοίο να σκεφτεί κανείς ότι δίνει τις βάσεις για προβληματισμό. Αυτό που θα έπρεπε να πούν βασικά είναι ότι δεν θέλουν τους μαθητές να ανακατεύονται στα πολιτικά έτσι ώστε με το να μην τους δίνουν τις βάσεις για προβληματισμό να βγαίνουν στη ζωή άνευθνοοι και αποπροσανατολισμένοι και

«Αν θα υπήρξε ποτέ σωστός αγώνας πρέπει να ηγηθεί από την αγωνιστικότητα του λαού. Μια νεολαία που από τα μαθητικά της χρόνια δρύνεται καλοπαισισμένη μέσα σε πλαίσια που σκοπό έχουν την εξυπηρέτηση της αστικής τάξης δεν μπορεί ποτέ να γίνει αγωνιστική.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ

«Ας δούμε όμως τη δομή της νεολαίας γενικά και το ρόλο που αυτή παίζει για να καταλάβουμε πόσο βασική είναι η δικαιολογία που αυτοί δίνουν για να υποστηρίξουν μια παθητική νεολαία. Σε κάθε χώρα η νεολαία αντικατοπτρίζει όλες τις κοινωνικές τάξεις του τόπου μέσα σε αυτή δηλαδή σαν σύνολο θα βρούμε ανθρώπους που έρχονται από κάθε κοινωνική τάξη. Είναι ανισομετρικό τότε μέσα στη νεολαία να υπάρχουν βασικές ιδεολογικές διαφορές οι οποίες είναι φυσικό να δημιουργούν συγκρούσεις. Το να

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Ποιοι όμως έχουν συμφέρο να διατηρήσουν το κατεστημένο και επομένως να προσπαθούν να κρατήσουν τη νεολαία μέσα σε αυτό; Αναμφίβολα η αστική τάξη μια και το δικό της έκμεταλλευτικό σύστημα αποδίδει πε

ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Αυτή την ίδια προσπάθεια αποπροσανατολισμού της νεολαίας βλέπουμε να εξελίσσεται και στην Κύπρο.

Στο νησί μας λείπει η φοιτητική νεολαία κι αυτό είναι μεγάλο πλήγμα για την Κυπριακή νεολαία γιατί η δράση των φοιτητών παντού, είναι ουσιαστικό συμπλήρωμα της όλης δράσης της νεολαίας. Η μόνη σπουδάζουσα νεολαία που υπάρχει στην Κύπρο είναι η μαθητική, της οποίας όμως η μαχητικότητα γίνεται κάθε προσπάθεια να καταπνιγεί. Η προσπάθεια αυτή ξεκινά από το ύπουργείο παιδείας και μπαίνει σε εφαρμογή από τους διευθυντές και τους αντιδραστικούς δασκάλους. Χαρακτηριστικά είναι τα λόγια διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης: «Οι έντολες που έχουμε από το Υπουργείο Παιδείας είναι να παρεμποδίζουμε οποιοδήποτε είδους διαδηλώσεις και σε περίπτωση που δούμε ότι είναι αδύνατο να σταματήσουμε τους μαθητές από το να φύγουν, να κάνουμε το πάν είτε να διαλύσουμε τη διαδήλωση, είτε να τη βάλουμε κάτω από τον έλεγχο των καθηγητών». Αυτό δίνει μια πλήρη εικόνα των προσπαθειών που κάνει το ύπουργείο παιδείας για να καθλώσει την επαναστατικότητα των μαθητών. Έξ' όλου το ότι όλοι ανεξαιρέτως οι μαθητές που δοκίμασαν να βγούν διαδήλωση μέσα στο σχολικό χρό-

ΡΟΖΑ ΛΟΥΞΕΜΠΟΥΡΓΚ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

(Από την 2η σελίδα)
το σώμα της τσακίζοταν από την άρρώστεια, διατηρούσε θαυμάσια την αισιοδοξία της.

Η σοσιαλιστική μόρφωση της Λούξεμπουργκ, η βαθιά γνώση της κοινωνικής πραγματικότητας, τα γενναία της αισθήματα, την έκαναν την πιο ένθερμη διεθνή, την πιο ακλόνητη απ' όλους τους σοσιαλιστές του παγκόσμιου εργατικού κινήματος.

«Η διεθνής συναδέλφωση των εργαζομένων, είναι για μένα, έγραφε, δι' αυτό και πιο ευγενικό υπάρχει στο κόσμο. Αυτό είναι το ιδεώδες μου, η πίστη μου, η πατρίδα μου. Προτιμώ να πεθάνω παρά να φανώ άπιστη σε αυτό το ιδεώδες».

Η πάλη εναντίον του ιμπεριαλισμού, που με τόση βαθύτητα και τόση λογική τον ανέλυσε, δεν μπορούσε να ένονηθεί παρά μόνον σαν

διεθνής πάλη. «Η μόνη πραγματική υπεράσπιση των εθνικών ελευθεριών είναι η διεθνής ταξική πάλη εναντίον του ιμπεριαλισμού. Η πατρίδα των προλεταρίων στην υπεράσπιση της οποίας πρέπει να υποτάσσονται τα πάντα είναι ο διεθνής σοσιαλισμός».

«...Τα μερίσματα των μετόχων ανεβαίνουν και οι προλεταριοί πέφτουν. Και με τον καθένα απ' αυτούς, ένας άνθρωπος του μέλλοντος, ένας στρατιώτης της επανάστασης, ένας σωτήρας του αληθινού πολιτισμού κατεβαίνει στο τάφο. Η παραφροσύνη θα σταματήσει, θα αιμόφυρτη περιπέτεια θα τερματισθεί μόνον αν αφυπνιστεί η πολιτική συνείδηση των εργατών σε όλο το κόσμο, αν αυτοί δώσουν αδελφικά τα χέρια, και στον δάρδαρο χορό των καπιταλιστικών υαινών, αντιτάξουν την πανίσχυρη κραυγή: Προλεταριοί όλου του κόσμου ένωθητε».

ΠΟΡΕΙΑ

Περπατούν οι στρατιές των νεκρών
μέσα τες στρατές του κόσμου
ζητώντας ενδίκηση.
Κι' εδώ κάτω οι γνωστοί
μοιράζονται την ανημπόρια και τη θλίψη τους
με δυο σελίνια ποδοσία.
Οι νεκροί του Πενταδάκτυλου, της Κερύνειας
και του Καραβά
γυμνοί μέσ' τις αιώνιες νύχτες
τραγουδούν την πορεία την ατέλειωτη
Και δώ ούτε που θυμούνται καν
κι ας είναι χτες
κι ας είναι ακόμα ζεστά τα κορμιά απ' το σίδερο
κι ας στεγνώνει ακόμα της σιωπής και της λήθης
ασίδητοι μπροστά σε ένα τέτοιο απαίσιο έγκλημα
διάζονται να ξεπερδέσουν με το «εμπόρευμα»
Εμεις όμως θα σταθούμε ανέμδοτοι
αγονάιστοι μπροστά στο σκιάχτρο που στήνουν
Με τις πληγές ανοιχτές
και με χέρια δουλεμένα στον κάματο
θα ξεχουθούμε στους κάμπος
να ξεδιαλύνουμε τον ορίζοντα
Να στολίσουμε τ' ακρογνάλια μας
μα τον κόκκινο ήλιο που φτάνει.

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΑΝΗΣ

ΘΥΜΑΤΑ ΠΑΛΙΝ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Η ΕΙΔΗΣΗ δεν είναι πια νέα. Είναι ήδη δυό-τριών ημερών και σε δυό-τρεις μέρες ακόμα θα βρίσκεται μονάχα στα αρχεία των εφημερίδων. Όμως νιώθουμε την ανάγκη να τη ξαναγράψουμε, γιατί πιστεύουμε πως είναι κάτι που πρέπει να λέγεται και να ξαναλέγεται, όχι για λόγους φιλανθρωπικούς, αλλά για τις βαθύτερες προεχτάσεις που έχει το θέμα.

Το κρύο και η άνεμοθύελλα των τελευταίων ημερών, έπληξαν πάλι τον προσφυγικό κόσμο των καταυλισμών. Σε διάφορους καταυλισμούς τα τσαντηρία καταστράφηκαν από τον άνεμο κι οι άνθρωποι βρέθηκαν έκτεθειμένοι στο κρύο, προσπαθώντας να περισώσουν τα λίγα φτωχικά υπάρχοντα τους που είχαν μέσα στα τσαντηρία.

Οι εφημερίδες παρουσίασαν φωτογραφίες μικρών παιδιών ανάμεσα στα χαλασμένα αντίσκηνα με τον πανικό ζωγραφισμένο στα πρόσωπα τους. Η ακόμα γρηούλες να προσπαθούν να περιμαζέψουν το φτωχικό τους νοικοκυριό, για να συνεχίσουν τον αγώνα για επιβίωση με την ελπίδα πως κάποτε θα βγούν από την τραγική θέση στην οποία απάνθρωπα τους καταδικάσει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός και η δική μας ταξική κοινωνία του πλούτου και της φτώχειας.

Σε μερικές περιπτώσεις, μετά την προχθεσινή άνεμοθύελλα, οι πρόσφυγες μεταφέρθηκαν σε σπίτια που ακόμα δεν έχουν τελειώσει, άλλοι εγκαταστάθηκαν σε σχολεία, άλλοι επισκεύασαν ή αντικατέστησαν τα ξεσχισμένα αντίσκηνα.

Ο Πρόεδρος της Παγκύπριας Επιτροπής προσφύγων ζήτησε να παραχωρηθούν άμεσα 200 παράγκες από το κράτος.

Δεν τα γράφουμε όλα αυτά για να κάνουμε έκκληση στα φιλάνθρωπα αισθήματα των οικονομικά ισχυρών. Δεν θέλουμε άλλες φιλανθρωπίες. Ένώσουμε τη φωνή μας μαζί με τους πρόσφυγες, τον παρτί του Κυπριακού λαού, και απαιτούμε μέτρα: Να τερματιστεί η εδρία αυτή κατάσταση της όσης πιά

αβάσταχτα φανερός αντίθεσης μεταξύ του κόσμου της άνεσης και του κόσμου της ανέχειας. Σήμερα πρέπει να διεξαχθεί ένας συνεπής αντιιμπεριαλιστικός αγώνας, που οι πιο πολλοί συμφωνούν πως θάβαι μακρύς και σκληρός. Κι άμεσα

προϋπόθεση για την επιτυχία του είναι η άνοχη του λαού μας. Γι' αυτό απαιτούνται μέτρα για καλύτερη κατανομή των δαρών, που πέφτουν μονόπλευρα πάνω στα φτωχά στρώματα του λαού όπως είναι οι πρόσφυγες των καταυλισμών, που εξακολουθούν να είναι έρμαιο των καιρικών συνθηκών. Άμεσο καθήκον της κοινωνίας είναι η επίτευξη της στεγάσης των προσφύγων ο έλεγχος πάνω στα ένοικια. Κι όλα αυτά σε μια γενικότερη ριζική πολιτική για ανακούφιση των οικονομικά αδυνάτων τάξεων του λαού.

Αλλά πάνω απ' αυτό, χρειάζεται να δοθεί η ρητή υπόσχεση πως καμιά λύση δεν θα γίνει δεκτή που δεν προνοεί την άμεση επιστροφή όλων άνεξαρτάτως των προσφύγων στα σπίτια τους.

ΔΙΩΧΝΟΥΝΤΑΙ ΚΙ ΑΛΛΟΙ ΕΓΚΛΩΒΙΣΜΕΝΟΙ

Όλοι οι κάτοικοι των χωριών της Έπαρχιας Κερήνειας Άγιος Επικτήτος και Καζάφαιρι θα διωχτούν στις προσεχείς δεκαπέντε μέρες. Τα Τουρκικά στρατεύματα κατοχής είδοποίη-

σαν όλους τους Έλληνες κατοίκους των πιο πάνω χωριών να είναι έτοιμοι για να φύγουν και μάλιστα απαιτήθηκε απ' αυτούς το ποσό των 18 λιρών για εμεταφορικά έξοδα. Δεν μας εκπλήσσει το γεγονός. Απλούστατα δείχνει καθαρά ακόμα μία φορά τις προθέσεις της άρχουσας τάξης της Τουρκίας και των υποστηριχτών της. Πιο σημαντικό όμως είναι ότι γελοιοποιεί τις ελπίδες όλων εκείνων που μιλούσαν για πρόοδο στις συνομιλίες της Βιέννης. Όπως είναι γνωστό οι συνομιλίες της Βιέννης τελείωσαν πριν λίγες μόνο μέρες.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΗΣ ΕΔΕΚ

Μέσα σε δύσκολες για το τόπο μας συνθήκες συνήλθε την περασμένη Κυριακή η Κεντρική Επιτροπή του Σοσιαλιστικού Κόμματός ΕΔΕΚ για να σταμιάσει με βάση τα νέα δεδομένα, τον ως τώρα ρόλο της, τη συνέπεια στη γραμμή που χαρακτήριζε στο Έκτακτο Συνέδριο του Κόματος και τη χάραξη των μελλοντικών προοπτικών, κάτω από το πρίσμα των εξελίξεων στον διεθνή και τον τοπικό τομέα.

Η τελική ήττα των ιμπεριαλιστικών υτόπιων προγεφυρωμάτων στην Αγκόλα, και η άποτυχία των μεταποικιστών να εξουθενώσουν την Παλαιστινιακή επανάσταση και το Λιβανικό προοδευτικό κίνημα, υπήρξαν δύο σημαντικά πλήγματα έναντι του ιμπεριαλισμού στα οποία αποδίδεται τεράστια σημασία μέσα στην ανακοίνωση.

Τονίζεται με έμφαση η επεκτατική πολιτική της Τουρκίας στο Αιγαίο και την Κύπρο για να προβλημάσει όσους ακόμα δεν αντιλαμβάνονται ότι θάβαι καταστροφική τυχόν αποδοχή της τουρκικής θέσης που επιμένει να συμπλέκει τα δυο αυτά ξεχωριστά προβλήματα σε κοινή Νατοεπικτηρούμενη διαπραγμάτευση, για να πετύχει υποχωρώντας εδών στη μια περίπτωση να κερδίσει στην άλλη. Διαπιστώνεται ξεκάθαρα η όλο και σε μεγαλύτερο βαθμό

συνειδητοποίηση αυτού του ελιγμού από τον Έλληνικό λαό για να τονιστεί η σημασία της πλήρους ενημέρωσής του πάνω στα προβλήματα του Κυπριακού χώρου που αποτελεί μόνο την αφέτηρία της τουρκικής επεκτατικής πολιτικής.

Στην Κύπρο επισημαίνονται όλα εκείνα τα λάθη και οι παραλήψεις που αν σωστά αντιμετωπιζόνταν όταν έμπαιναν από ην ΕΔΕΚ σαν προβλήματα, θα μπορούσαμε πολλά να προλάβουμε και πολύ περισσότερα να πετύχουμε στον αγώνα για τη σωτηρία αυτού του τόπου.

Με τον εγνοουισμό του λαϊκού παράγοντα, την ολοκλήρωση της Παλαιστινιοποίησης του θέματος στη Βιέννη, την τακτική του κατατεμαχισμού του Κυπριακού προβλήματος και την άνοχη μπροστά στους υπεύθυνους της εσχάτης προδοσίας, πισωδρομήσαμε μέχρι τα όρια εκείνα πέρα από τα οποία ο κίνδυνος του αφανισμού γίνεται ουσιαστικός.

Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΔΕΝ ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΕΙ

Μ' ευκαιρία την έναρξη του τελευταίου κύκλου των έβδοκουπριακών συνομιλιών η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ έκδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση. Η ανακοίνωση που διανεμήθηκε υπό μορφή φυλλαδίου σ' άλλκληρη την Κύπρο και είχε πλατεία απήχηση ανάμεσα στον Κυπριακό λαό, είναι η ακόλουθη:

Σήμερα, 17 Φεβράρη, αρχίζει στη Βιέννη ο νέος κύκλος των έβδοκουπριακών συνομιλιών κάτω από τις ίδιες σχεδόν συνθήκες όπως και προηγουμένως. Η κατοχή συνεχίζεται, η Κύπρος είναι άμυντικά αδύνατη, η κλίμα του Ντεκτάς δηλώνει σχεδόν καθαρά πως έχει καμιά πρόθεση να συνομιλήσει ουσιαστικά.

Από την άλλη η Κύπρος αντιπροσωπεύεται στις συνομιλίες από την δεξιά πράγμα που τονίζει για άλλη μια φορά τη μορφή του Κυπριακού κράτους, λαός εξακολουθεί να παραμένει άμετοχος στη διαδικασία που φιλοδοξεί να κρίνει τη μοίρα του. Ο κίνδυνος για ένα νέο δήμα προς τα πίσω υπάρχει. Το μόνο εμπόδιο για κάτι τέτοιο είναι ο ίδιος ο λαός.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ πιστεύει πως καμιά περίπτωση οι συνομιλίες δεν μπορούν να αποφέρουν οτιδήποτε θετικό αν δεν δημιουργηθούν άρισμένες απαραίτητες προϋποθέσεις. Τέτοιες προϋποθέσεις είναι:

1. Η σωστή αντιπροσώπευση στις συνομιλίες. Πλήρη ε-

2. Πλήρη ενημέρωση του λαού για την πορεία των συνομιλιών. Σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει ο λαός να άγνωσί τις προθέσεις των αντίπροσώπων του.
  3. Οι συνομιλίες δεν πρέπει να μεταβάλλονται σε δήμα Τουρκικού έκδισμο. Αυτό μπορεί ν' αποδειχθεί μόνο με την όργάνωση της άμυνας της Κύπρου και τον σχεδισμό της οικονομίας με βάση τις έκτακες συνθήκες συνθήκες που επικραούν.
  4. Η άμυνα της Κύπρου δεν μπορεί να βαι αποτελεσματική παρά μόνο αν αξιοποιηθεί όλος ο λαός στα πλαίσια μιας πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο.
  5. Η οικονομία πρέπει να τεθεί σε βάση έκτακτης ανάγκης, Κρατικοποίηση των βασικών τομέων της οικονομίας (Τράπεζες, εξαγωγικό, πετρελαιϊκή) Δημιουργία κρατικών διυμηχανιών, Δάνεια σε άγροτικούς συνεταιρισμούς. Μόνο έτσι μπορεί να πολεμηθεί η άνεργια και να στηριχθεί οικονομικά ο αγώνας.
- Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ καλεί την Κυπριακή νεολαία ν' αγωνιστεί για την ύποθεση των πιο πάνω και να βαι έτοιμη για αντιμετώπιση της Νατοϊκής συνωμοσίας που έξυφαινεται σε βάρος του Κυπριακού λαού.

ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΕΞΤΡΕΜΙΣΜΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
(Από την 5η σελίδα)
πραχτική τους δουλειά, είναι τουλάχιστο άδικο και έξυπηρετεί άλλες σκοπιμότητες. Σχετικά με την ανάλυση της ύποστηριξης των κινέζων προς τον Στάλιν, καθώς και το πρόβλημα της σοσιαλιστικής επανάστασης σε υπανάπτυχτες χώρες δεν θα σταθούμε να το εξέτάσουμε τώρα λόγω στενότητας χώρου. Θα μας δοθεί όμως ευκαιρία, ελπίζουμε, στο μέλλον.

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ
Δεν βλέπουμε πως ά μαζί κοπολιτικός αγώνας συμβιβάζεται με τον περιορισμό του αγώνα σε διπλωματικά κανάλια, όπως είναι οι διάφορες συνδιασκέψεις, συνομιλίες κλπ. Θέση δική μας, είναι πως προς το παρόν ο αγώνας μας πρέπει να είναι μαζικός πολιτικός με απαραίτητη τη λαϊκή συμμετοχή που αυτή και μόνη θα τον καταστήσει μαζικό. Αλλά σε άλλο στάδιο δεν αποκλείουμε οποιαδήποτε ανώτερη μορφή πάλης.

Υστερα δεν είναι τόσο καθαρό ότι υπάρχει έθνικη άστική τάξη ή ότι δλόκληρη η άστική τάξη είναι έθνικη και καθόλου εύνητο ότι θα πρέπει να μπει η εργατική τάξη κάτω από την ήγεσία της.

Σήμερα στην Κύπρο η οίκο-

νομική όλιγαρχία είναι συνδεδεμένη και έξαρτημένη από τον ιμπεριαλισμό. Τούτο προκύπτει από την έμπορομεσιτική φύση της. Επίσης δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε το ξένο κεφάλαιο στην Κύπρο και τη συνεργασία του με το ντόπιο κεφάλαιο. Έτσι έξηγγείται και η πολιτική ύποχώρησης που ακολουθείται από την ήγεσία της δεξιάς.

Ο Μακάριος δεν είναι εκπρόσωπος της Έθνικης άστικής τάξης. Απλώς λόγω ιστορικών συνθηκών έχει δείξει τάσεις έξαρτητοποίησης από την άστική τάξη χωρίς να έρχεται σε άνοιχτη σύγκρουση μαζί της.

σοσιαλιστική έκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μίλς
Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλς
Τιμή φύλλου 50 μίλς.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.